

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/12/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6820010205
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kvietok
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6820010205.3

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kvietka a členov senátu JUDr. Jozefa Mikluša a JUDr. Martina Ľuptáka, PhD., na verejnom zasadnutí konanom dňa 27. septembra 2022, v trestnej veci obžalovaných J. H. a P. H., stíhaných pre prečin neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo k nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 1 Tr. zák., konajúc o odvolaniach obžalovaných, proti rozsudku Okresného súdu Revúca sp.zn. 2T/106/2020 zo dňa 08.11.2021, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného J. H. a obžalovanej P. H. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Revúca sp.zn. 2T/106/2020 zo dňa 08.11.2021 boli obžalovaní J. H. a P. H. uznaní vinnými z prečinu neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo k nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 1 Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák., a to za skutok, ktorého sa dopustili na tom skutkovom základe, že

od 03.12.2019 až do oznámenia uznesenia o vznesení obvinenia dňa 06.03.2020, trojizbový byt č. XX nachádzajúci sa na piatom poschodí v bytovom dome CH-X na D. ulici č. XXXX/X v N., na parcele C-KN č. XXXX/XXX, zapísaný na liste vlastníctva č. XXXX, ktorého vlastníkom je spoločnosť BD E., s. r. o., so sídlom N. 7, XXX XX U., Z.: XXXXXXXX, v ktorej spoločnosti je konateľom P. J., bytom Y. XXX/XX, U., a ktorý spoločnosť BD E., s. r. o. vydražila v dobrovoľnej dražbe, ktorá sa konala v priestoroch notárskeho úradu H. J. H., so sídlom Q. M. R. T. XX, U. dňa 10.06.2016, aj napriek tomu, že z notárskej zápisnice č. N XXX/XXXX, Nz XXXXX/XXXX vyplýva, že vlastníkom nehnuteľnosti je povinný odovzdať predmet dražby na základe predloženia osvedčeného odpisu notárskej zápisnice a doloženia totožnosti vydražiteľa podľa podmienok o dražbe bez zbytočných prieskumov vydražiteľovi a skutočnosti, že o otázke určenia neplatnosti dobrovoľnej dražby a určenia vlastníckeho práva k predmetnej nehnuteľnosti rozhodol s konečnou platnosťou Krajský súd v Banskej Bystrici, keď rozsudkom sp. zn. 15Co/49/2019 zo dňa 30.10.2019 rozhodnutie Okresného súdu Revúca sp. zn. 4C/183/2016 zo dňa 12.10.2018 o zamietnutí žaloby žalobcu ako vecne správne potvrdil, čím toto rozhodnutie nadobudlo dňom 03.12.2019 právoplatnosť, odmietli opustiť a naďalej proti vôli vlastníka - spoločnosti BD E., s. r. o., so sídlom N. 7, XXX XX U., Z.: XXXXXXXX, neoprávnene užívali a oprávnenej osobe ako vlastníkov nehnuteľnosti bránili v jeho riadnom a nerušenom užívaní.

Za túto trestnú činnosť Okresný súd Revúca uložil obžalovanému J. H. podľa § 218 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 3 Tr. zák. pri zistení poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j) Tr. zák. a pri nezistení žiadnej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov. Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. mu výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil a súčasne uložil probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. pri určení probačného dohľadu mu ustanovil skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov. Podľa § 51 ods. 4 písm. c) Tr. zák. obžalovanému ako súčasť probačného dohľadu uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze vystať sa z bytu alebo domu, v ktorom sa neoprávnene zdržuje alebo ktorý protiprávne obsadil, t.j.

trojizbový byt č. XX, nachádzajúci sa na 5. poschodí v bytovom dome CH-X na D. ulici č. XXXX/X v N., na parcele C-KN č. XXXX/XXX, zapísaný na LV č. XXXX.

Obžalovanej P. H. okresný súd uložil podľa § 218 ods. 1 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 3 Tr. zák., pri zistení poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j) Tr. zák. a pri nezistení žiadnej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace. Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. jej výkon trestu odňatia slobody podmienenečne odložil a súčasne uložil probačný dohľad nad jej správaním v skúšobnej dobe. Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. pri určení probačného dohľadu jej ustanovil skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov. Podľa § 51 ods. 4 písm. c) Tr. zák. obžalovanej ako súčasť probačného dohľadu uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze vystať sa z bytu alebo domu, v ktorom sa neoprávnenne zdržuje alebo ktorý protiprávne obsadila, t.j. trojizbový byt č. XX nachádzajúci sa na 5. poschodí v bytovom dome CH-X na D. ulici č. XXXX/X v N., na parcele C-KN č. XXXX/XXX, zapísaný na LV č. XXXX. Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd poškodenú stranu, a to BD E., s.r.o., so sídlom N. 7, XXX XX U., Z.: XXXXXXXXX, s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Voči tomuto rozsudku zahlásil odvolanie priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní konanom dňa 08.11.2021 obžalovaný J. H., a taktiež v prospech obidvoch obžalovaných ich obhajca. Zahlásené odvolanie bolo následne prostredníctvom ich obhajcu doplnené o dôvody. V písomnom odôvodnení uviedol, že aj keď predmet dražby uvedenej v rozsudku bol byt v N., sa dražba konala v U., ktoré je vzdialené XX km. Už táto skutočnosť spochybnila regulárny priebeh dražby, lebo z účasti na nej boli vopred diskvalifikovaní obyvatelia mesta N., u ktorých sa dá predpokladať záujem o odkúpenie bytu. Premiestnením dražby do U. sa zdá, že boli vytvorené podmienky pre kúpu, resp. vydraženie bytu budúcim vydražiteľom, spoločnosťou so sídlom v U..

Okresný súd vyhodnotil námietky proti správnosti resp. platnosti notárskej zápisnice č. N XXX/XXXX, Nz XXXXX/XXXX tak, že akceptuje argumentáciu bývalej notárky H.. J. H., že došlo k chybe. Toto bolo overené telefonicky súdom, ktorý hovor však nepočuli prítomní na pojednávaní. V prípade, že by išlo o chybu v písaní, tak by bola vyhotovená oprava tejto zápisnice, čo však do dnešného dňa nebolo vykonané. Teda zápisnica je platná v takom znení ako je založená v trestnom spise, že k príklepu došlo skôr ako k otvoreniu dražby, čo nie je reálne možné, a preto sa javí táto zápisnica ako neplatná. Je pravda, že obvinení podali žalobu na súd o vyslovenie neplatnosti dražby, no podali ju oneskorene, a preto nebolo súdom rozhodnuté o tom, či je dražba platná alebo neplatná. Vydražiteľ BD E., s.r.o. podal na súd žalobu o vypratanie nehnuteľnosti, o ktorej žalobe bolo rozhodnuté Okresným súdom v Revúcej, sp.zn. 8C/40/2019, že sa majú z bytu vypratať, o odvolaní rozhodol Krajský súd Banská Bystrica, sp.zn. 13Co/65/2020 zo dňa 29.09.2020, že potvrdzuje rozsudok Okresného súdu v Revúcej. Rozsudok, ktorým boli oni odsúdení, bol vydaný dňa 08.11.2020, v dobe, keď už bolo právoplatne rozhodnuté, že sa oni majú vypratať, no okresný súd im aj napriek tomu uložil takúto povinnosť. Rozhodol druhýkrát o tej istej veci.

Trestné právo (trestný čin) s trestnoprávnou kvalifikáciou určitého konania, ktoré má súkromnoprávny základ, je potrebné považovať za ultima ratio, teda za krajný prostriedok, ktorý má predovšetkým spoločenský, t.j. z hľadiska ochrany základných spoločenských hodnôt. Zásadne však nemôže slúžiť ako prostriedok jednotlivca na ochranu práv a záujmov jednotlivca v súkromnoprávných vzťahoch, kde záleží predovšetkým na individuálnej aktivite jednotlivca, aby strážil svoje práva (vigilantibus iura), ktorým má súdna moc poskytnúť ochranu. V právnom štáte je neprípustné, aby prostriedky trestnej represie slúžili uspokojovaniu subjektívnych práv súkromnoprávnej povahy.

Záverom svojho odvolania uviedol, že notárska zápisnica, ktorá mala byť ako základ pre nadobudnutie vlastníctva bytu na dražbe, má také chyby, pre ktoré sa javí neplatná, že v prospech nadobúdateľa spoločnosť BD E., s.r.o., boli využité prostriedky trestného práva, aj keď tento právny vzťah jasne spadá do súkromnoprávných vzťahov. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vrátil ho na nové rozhodnutie súdu prvého stupňa.

Na verejnom zasadnutí, ktoré sa vykonalo v neprítomnosti obžalovanej P. H., keďže boli na to splnené zákonné podmienky, krajský prokurátor uviedol, že okresný súd správne zistil skutkový stav, správne rozhodol tak v otázke viny, ako aj trestu, pričom tresty považoval za primerané. Navrhol preto odvolanie obžalovaných 1/ a 2/ ako nedôvodné zamietnuť.

Obhajca obžalovaných na verejnom zasadnutí sa pridŕžal podaného odvolania, ktoré vypracoval H.. U. a tiež ich vyjadrenia, ktoré bolo na tomto verejnom zasadnutí oboznámené. Navrhol, aby odvolací súd zrušil odvolaním napadnutý rozsudok a buď vo veci rozhodol sám a obžalovaných 1/ a 2/ spod obžaloby oslobodil, alternatívne, aby rozsudok okresného súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie prejednanie a rozhodnutie.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí uviedol, že on, ako aj jeho manželka stále tvrdia, že sú nevinní a žiadajú, aby boli oslobodení.

V uvedenom vyjadrení zo dňa 14.09.2022, predloženom na verejnom zasadnutí, obžalovaní uviedli, že skutok, ktorý sa im kladie za vinu a z ktorého boli prvostupňovým súdom uznaní za vinných, v plnej miere popierajú. Celý obsah skutku je v tomto smere postavený na vykonanej dobrovoľnej dražbe, ktorá sa konala v priestoroch Q. úradu H.. J. H. v U. ešte dňa 10.06.2016. Uvedené dražobné konanie v tomto smere riadne napadli na Okresnom súde Revúca pod sp.zn. 4C/183/2016 a neskôr sa odvolali aj na Krajský súd v Banskej Bystrici pod sp.zn. 15Co/49/2019. Bohužiaľ, v tomto smere neboli úspešní aj napriek zjavným pochybeniam v čase konania dražby na Q. úrade H.. J. H.. Zhodne uviedli, že konaním dobrovoľnej dražby na notárskom úrade H.. J. H. došlo k porušeniu práv vlastníka bytu, ktorým v tom čase bol J. H. ml., ich syn, voči ktorému bola taktiež podaná obžaloba pre tento skutok. Ich syn sa ako oprávnený vlastník trojizbového bytu č. XX na piatom poschodí v bytovom dome CH-X na D. ulici č. XXXX/X v N., na parcele C-KN č. XXXX/XXX, zapísaný na liste vlastníctva č. XXXX, bránil okrem vyššie uvedeného konania voči protiprávnemu konaniu dražby aj v dovolacom konaní na NS SR. Okrem toho boli podané aj trestné oznámenia na znalca a vydražiteľa spoločnosť BD E., s.r.o., N. 7, XXX XX U.. Taktiež boli iniciované aj ďalšie civilné konania, v ktorých sa domáhal ochrany svojho vlastníckeho práva, ktoré bolo porušené. Popritom sa obrátil aj na Ústavný súd SR, aby sa domáhal ochrany základných práv a slobôd, ktoré garantuje Ústava SR. Všetky tieto konania sú pritom evidované aj v trestnom spise a teda nie je pochyb o tom, že aj po tomto konaní dochádzalo k aktívnemu bráneniu sa zo strany ich syna ako oprávneného vlastníka predmetného bytu. Vychádzajúc z uvedeného, pôvodný vlastník bytu, ich syn, sa cestou procesného opatrovníka, ktorý bol on, teraz obžalovaný, aj po dni 03.12.2019 aktívne domáhal ochrany svojho vlastníckeho práva. V tomto smere teda ani on ako procesný opatrovník a ani ich syn neostal pasívnym, ale bránil sa aj po tomto dni, odkedy je fakticky založená ich trestná zodpovednosť v zmysle obžaloby. Nad rámec vyššie uvedeného dodal, že dňa 15.06.2022 J. H. ml. inicioval ďalšie civilné konanie, a to žalobu o určenie neplatnosti právneho úkonu, o neplatnosť notárskej zápisnice, určenie vlastníckeho práva, ktorá je vedená na Okresnom súde Revúca pod sp.zn. 7C/36/2022. V uvedenom konaní má obžalovaný rovnako tak postavenie procesného opatrovníka, nakoľko sa jeho syn uvedeného konania nemôže aktívne zúčastniť. V tomto konaní nebolo do dnešného dňa vo veci meritorným spôsobom rozhodnuté a vo veci neprebehlo ešte žiadne dokazovanie. Z uvedeného je teda viac než zrejmé, že pôvodný vlastník, ktorý je ich syn, sa aj naďalej domáha ochrany svojho vlastníckeho práva proti vykonanej dobrovoľnej dražbe a z uvedeného teda usudzujú, že stále má veľkú šancu uspieť a domôcť sa svojich práv na súde SR. V tomto smere sú obidvaja presvedčení, že v prípade konania dobrovoľnej dražby došlo k porušeniu zákona a porušeniu práv pôvodného vlastníka bytu.

S ohľadom aj na výrokovú časť obžaloby považujú za potrebné ďalej poukázať aj na ich osobné pomery, ktoré priamo súvisia s celým trestným konaním a domáhaním sa vlastníckeho práva zo strany ich syna. V prípade ich syna ide o osobu, ktorej bol už toho času priznaný celý invalidný dôchodok a ktorého zdravotný stav je veľmi vážny, vzhľadom aj na povahu jeho duševného ochorenia. Uvedený zdravotný stav bol aj predmetom znaleckého dokazovania, ktoré prebehlo na Okresnom súde Revúca a ktorý je taktiež obsahom súdneho spisu. Ich syn v tomto smere musí byť pod dohľadom a dozorom inej osoby, teda konkrétne jeho ako obžalovaného, kedy mu musí podávať lieky a sledovať dodržiavanie liečby, t.j. dostavovať sa s ním na injekcie a kontroly, nakoľko toho nie je sám schopný. Jeho invalidný dôchodok ku dnešnému dňu predstavuje čiastku cca 116,- Eur. V prípade jej ako obžalovanej sa jedná tiež o osobu so závažnými zdravotnými problémami, ktorá je tiež už dlhú dobu na invalidnom dôchodku a ktorá musí do konca života užívať imunosupresíva. Jej mesačný príjem v tomto smere je len invalidný dôchodok vo výške 319,70 Eur. Rovnako ako syn je odkázaná na pomoc a opateru obžalovaného, nakoľko jej tento musí pravidelne pomáhať a asistovať aj pri dochádzaní na lekárske kontroly a vyšetrenia. V prípade jeho ako obžalovaného ide o otca rodiny, ktorý má na starosti celú ich rodinu, t.j. jeho manželku, toho času obžalovanú, ktorej zdravotný stav nie je vôbec dobrý a súčasne s tým sa musí starať aj o ich syna J. H. ml., ktorý sa nie je schopný o seba vôbec postarať. V tomto smere poukázali na tú skutočnosť, že okresný súd sa nijakým spôsobom nezaoberal týmito skutočnosťami a vôbec neporozumel ich boju za zachovanie vlastníckeho práva k bytu pre ich syna. Zdôraznili ešte tú skutočnosť, že časový interval,

počas ktorého sa mali dopustiť protiprávneho konania v zmysle obžaloby, predstavuje obdobie cca štyroch mesiacov, t.j. obdobie od 03.12.2019 do 06.03.2020. Preto aj s ohľadom na tieto skutočnosti mal okresný súd zvážiť a podrobne sa zaoberať aplikáciou § 10 ods. 2 Tr. zák. V tomto smere je evidentné, že nie sú len pasívnymi užívateľmi bytu, ktorí nevykonávajú žiadnu činnosť voči zjavne nezákonnému vykonaniu dobrovoľnej dražby na Q. úrade H.. J. H. v U.. Majú preto za to, že okresný súd nepostupoval v súlade s § 2 ods. 12 Tr. por.

Na tomto mieste poukázali aj na zaužívanú prax a z toho plynúce právne vety. Sporné otázky, ktoré vyplynú zo vzájomného súkromnoprávneho vzťahu a ktoré sa týkajú porušenia tohto vzťahu, majú byť riešené súdmi v civilnom konaní, nakoľko orgány činné v trestnom konaní a ani súd v trestnom konaní nie sú oprávnené nahrádzať ich činnosť. Práve súdy v civilnom konaní zákonodarca povoláva k tomu, aby rozhodovali všetky sporné otázky, ktoré vyplynú zo súkromnoprávnych vzťahov a ktoré sa nevymykajú bežne sa vyskytujúcim obdobným prípadom.

Trestné právo je možné použiť len v prípadoch, ktoré možno označiť za závažné excesy zo súkromnoprávnych vzťahov, ktoré už zjavne presahujú ich rámec. Len takémuto striktnému prístupu totiž zodpovedá to, že trestné právo má byť uplatňované len ako najkrajnejší prostriedok k postihu typovo najzávažnejších prípadoch porušenia práva a tam, kde prostriedky iných právnych odvetví už sú nie účinné. Prostriedky trestného práva nie je možné využiť len preto, že subjekt, ktorý sa cíti v práve, celkom rezignoval na ochranu, ktorú mu majú poskytnúť súdy v civilnom konaní. Rovnako je neprípustná, v súčasnej dobe zaužívaná prax, keď sa štandardné civilné vzťahy riešia na úkor jedného účastníka prostriedkami trestného práva, pretože týmto spôsobom dochádza k nerovnému postaveniu účastníkov vo vzájomných záväzkových vzťahov.

Na podklade podaných odvolaní Krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolania, ich správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Dospel však k záveru, že odvolania obžalovaných J. H. a P. H. neboli podané dôvodne.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie v súlade s ust. § 2 ods. 10 Tr. por. a tieto aj správne vyhodnotil jednotlivo i v ich súhrne tak, ako mu to ukladá ust. § 2 ods. 12 Tr. por.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ust. § 168 ods. 1 Tr. por. vyložil, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky vykonaného dokazovania za vylúčené alebo pochybné a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov, najmä tých, ktoré si vzájomne odporujú.

Z odôvodnenia rozsudku je zrejmé, ako sa okresný súd vysporiadal s obhajobou obžalovaných a prečo neuveril ich obrane, keďže otázka neplatnosti dobrovoľnej dražby a určenia vlastníctva k bytu č. XX nachádzajúceho sa na 5. poschodí v bytovom dome CH-X na D. ul. č. XXXX/X v N. bola právoplatne vyriešená v civilných konaniach, ktorých výsledkom bolo, že ani jeden z obžalovaných nie je vlastníkom predmetného bytu a nie sú ani oprávnení užívatelia tohto bytu. Obžalovaní mali vedomosť o rozhodnutiach súdov, napriek tomu zotrvali vo svojom konaní, čím neoprávnene užívajú predmetný byt až dodnes a neplatia ani náklady spojené s jeho užívaním. Bolo preukázané, že oprávneným vlastníkom predmetného bytu je poškodená spoločnosť BD E., s.r.o., ktorá uhrádza nájom za predmetný byt napriek tomu, že ho kvôli konaniu obžalovaných nemôže reálne užívať. Dokazovaním bolo preukázané aj to, že obžalovaní nielenže vedeli o výsledkoch dražby, ale sám obžalovaný uznal spoločnosť BD E. ako nového vlastníka predmetného bytu tým, že so spoločnosťou BD E. uzavrel zmluvu o rezervácii práva na kúpu predmetného bytu tesne po dražbe, na základe tejto zmluvy spoločnosť BD E. zložili aj zálohu a až keď zistili, že nie sú schopní zaplatiť za byt celú dohodnutú sumu 19.000,- Eur, začali na súdoch napádať uvedenú dražbu. Správne okresný súd uviedol, že ak by obžalovaní skutočne považovali dražbu za protizákonnú, nemali by dôvod dohadovať sa a skladať zálohu spoločnosti, o ktorej boli v presvedčení, že nie je platným vlastníkom veci. Ich podané žaloby boli len účelovými konaniami, ktorých cieľom bolo predlžovať neoprávnené obývanie predmetného bytu obžalovanými.

Na hlavnom pojednávaní bol vypočutý obžalovaný J. H., svedok poškodený P. J. a svedkovia Z.. T. D. a H.. J. N.. Bolo vykonané aj dokazovanie prečítaním listinných dôkazov, a to výpisu listu vlastníctva č.

XXXX, notárskej zápisnice N XXX/XXXX, Nz XXXXX/XXXX, rozsudku Okresného súdu Revúca sp.zn. 4C/183/2016 z 12.10.2018, rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 15Co/49/2019, zmluvy o rezervácii nehnuteľnosti a poskytovaní služieb ako aj exportom bankového pohybu súvisiacich s kúpou nehnuteľnosti uzatvorenou medzi G. H., synom obžalovaných a BD E., s.r.o. zo dňa 20.06.2016, písomného vyjadrenia H.. J. H. a odpisov registra trestov na obžalovaných.

Krajský súd v Banskej Bystrici nemá pochybnosti o správnosti skutkových zistení uvedených vo výroku napadnutého rozsudku, pretože zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní a ním je jednoznačne a nepochybne preukázané, že obžalovaní J. H. a P. H. spoločným konaním protiprávne užívali byt iného a oprávnenej osobe v užívaní bytu neoprávnene bránili, čím sa dopustili prečinu neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo k nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 1 Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. tak, že od 03.12.2019 až do oznámenia uznesenia o vznesení obvinenia dňa 06.03.2020, trojizbový byt č. XX nachádzajúci sa na piatom poschodí v bytovom dome CH-X na D. ulici č. XXXX/X v N., na parcele C-KN č. XXXX/XXX, zapísaný na liste vlastníctva č. XXXX, ktorého vlastníkom je spoločnosť BD E., s. r. o., so sídlom N. 7, XXX XX U., Z.: XXXXXXXXX, v ktorej spoločnosti je konateľom P. J., bytom Y. XXX/XX, U., a ktorý spoločnosť BD E., s. r. o. vydražila v dobrovoľnej dražbe, ktorá sa konala v priestoroch notárskeho úradu H.. J. H., so sídlom Q.. M. R. T. XX, U. dňa 10.06.2016, aj napriek tomu, že z notárskej zápisnice č. N XXX/XXXX, Nz XXXXX/XXXX vyplýva, že vlastníkom nehnuteľnosti je povinný odovzdať predmet dražby na základe predloženia osvedčeného odpisu notárskej zápisnice a doloženia totožnosti vydražiteľa podľa podmienok o dražbe bez zbytočných prieťahov vydražiteľovi a skutočnosti, že o otázke určenia neplatnosti dobrovoľnej dražby a určenia vlastníckeho práva k predmetnej nehnuteľnosti rozhodol s konečnou platnosťou Krajský súd v Banskej Bystrici, keď rozsudkom sp. zn. 15Co/49/2019 zo dňa 30.10.2019 rozhodnutie Okresného súdu Revúca sp. zn. 4C/183/2016 zo dňa 12.10.2018 o zamietnutí žaloby žalobcu ako vecne správne potvrdil, čím toto rozhodnutie nadobudlo dňom 03.12.2019 právoplatnosť, odmietli opustiť a naďalej proti vôli vlastníka - spoločnosti BD E., s. r. o., so sídlom N. 7, XXX XX U., Z.: XXXXXXXXX, neoprávnene užívali a oprávnenej osobe ako vlastníčkovi nehnuteľnosti bránili v jeho riadnom a nerušenom užívaní.

Správne preto postupoval okresný súd, keď uznal obidvoch obžalovaných za vinných a uložil im podľa § 218 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 3 Tr. zák., pri zistení poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j) Tr. zák. a pri nezistení žiadnej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov obžalovanému J. H. a 3 mesiace obžalovanej P. H.. Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. im výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil a súčasne uložil probačný dohľad nad ich správaním v skúšobnej dobe. Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. pri určení probačného dohľadu im ustanovil skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov a podľa § 51 ods. 4 písm. c) Tr. zák. obidvom obžalovaným ako súčasť probačného dohľadu uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze vystať sa z bytu alebo domu, v ktorom sa neoprávnene zdržujú alebo ktorý protiprávne obsadili, t.j. trojizbový byt č. XX nachádzajúci sa na 5. poschodí v bytovom dome CH-X na D. ulici č. XXXX/X v N., na parcele C-KN č. XXXX/XXX, zapísaný na LV č. XXXX. Správne je tiež rozhodnutie okresného súdu, keď podľa § 288 ods. 1 Tr. por. poškodenú stranu BD E., s.r.o. so sídlom N. 7, XXX XX U., Z.: XXXXXXXXX, s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Vzhľadom na to, že na skutkové zistenia i právne posúdenia konania obžalovaných sa podrobne a dostatočne presvedčivo poukazuje v odôvodnení napadnutého rozsudku a odvolací súd nemá o nich pochybnosti, preto si úvahy a závery súdu prvého stupňa v celom rozsahu osvojuje a v podrobnostiach na ne odkazuje.

Na tomto mieste krajský súd poukazuje na to, že povinnosť odôvodňovať rozhodnutie nemôže byť ponímaná v takom zmysle, že je potrebné vysporiadať sa s každým argumentom. Podľa rozhodnutia ESLP vo veci Helle verzus Fínsko z 19. decembra 1998 sa odvolací súd pri potvrdení prvostupňového rozhodnutia (zamietnutí odvolania) v princípe môže obmedziť na prevzatie odôvodnenia súdu nižšieho stupňa. Podľa doterajšej judikatúry Ústavného súdu z citovaných článkov Ústavy a Dohovoru však nemožno vyvodzovať, že dôvody uvedené súdom sa musia zaoberať zvlášť každým bodom, ktorý niektorý z účastníkov konania môže považovať za zásadný pre svoju argumentáciu (Mutatis Mutandis I.ÚS 56/01).

K nosnej odvolacej námietke obžalovaných, že sa necítia byť vinnými zo skutku kladeného im za vinu, keďže popierajú, že by v byte bývali neoprávnene, odvolací súd uvádza, že z ich strany išlo o úmyselné

konanie, keďže mali vedomosť o tom, kto je vlastníkom predmetného bytu a napriek tomu spoločne protiprávne užívali byt iného, oprávnenej osobe, a to spoločnosti BD E., s.r.o. neoprávnene bránili v užívaní tohto bytu a neplatili ani žiadne pravidelné mesačné platby za jeho užívanie.

Nedôvodná bola tiež odvolacia námietka, že už bolo právoplatne rozhodnuté, že sa oni majú vypratať predmetný byt, no okresný súd im aj napriek tomu uložil takúto povinnosť v trestnom konaní, teda že súd rozhodol druhýkrát o tej istej veci. Pokiaľ ide o uloženie povinnosť podľa § 51 ods. 4 písm. c) Tr. zák. obidvom obžalovaným ako súčasť probačného dohľadu spočívajúcu v príkaze vysťahovať sa z predmetného bytu, v ktorom sa neoprávnene zdržujú alebo ktorý protiprávne obsadili, splnenie tejto povinnosti nemôže byť vymáhané núteným výkonom rozhodnutia, teda exekučne. Ale nesplnenie tejto uloženej povinnosti ako súčasť probačného dohľadu môže mať za následok premenu podmienene uloženého trestu odňatia slobody. Naproti tomu povinnosť vypratať predmetný byt uložená v občianskoprávnom konaní, teda uložená rozsudkom, môže byť vymáhaná v exekučnom konaní. Z uvedeného teda vyplýva, že súd v trestnom konaní nerozhodol o tej istej veci, a teda, že by tu išlo o prekážku veci rozhodnutej (rei iudicatae).

Podľa § 319 Tr. por., odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

S poukazom na vyššie uvedené dôvody považoval krajský súd odvolanie obžalovaných J. H. a P. H. za nedôvodné, preto pomerom hlasov X:X rozhodol a odvolanie obidvoch obžalovaných zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.